

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи виступить Британія з ЮНЕСКО?

Як відомо, перед кількома місяцями американський Уряд повідомив в листі до Екзекутиви ЮНЕСКО, що Америка вийде з членства ЮНЕСКО в грудні 1984 року, якщо ця міжнародна організація не зробить негайно важливих змін як у своїй структурі, так і в операціях.

Тепер надійшли вістки з Лондону, що такий самий лист вислав до ЮНЕСКО британський уряд, який також повідомив, що, якщо ЮНЕСКО не зробить відповідних поправок та не введе змін, то Велика Британія виступить із членства ЮНЕСКО.

Крок британського уряду, як і американський лист, спричинив багато клопотів та викликав велике затурбовання серед решти членів цієї міжнародної організації. Деякі уряди Заходу апелюють до англійського уряду, щоб він не виходив з ЮНЕСКО, або принаймні, щоб відклав виконання свого рішення на один рік. Між тим, як і переконують лондонський уряд залишитися в ЮНЕСКО, є члени Британської Спільноти Націй, а саме: Канада і Австралія, як також члени цієї спільноти в Центральній Америці.

Британський уряд не подав дійсних причин виходу Англії з ЮНЕСКО, але, згідно із заявами деяких членів уряду в Лондоні, Британія подала майже ідентичні причини, що їх подав американський Уряд, а саме: просовітська орієнтація та загальна діяльність в ЮНЕСКО, особливо в азіатських і південноамериканських країнах, де ЮНЕСКО відверто підтримує просовітську політику, звернувши проти Америки та проти західних країн і їх економічно-політичних устроїв взагалі.

Звичайно, британський уряд своєчасно поінформував своїх союзників з Європейського Спільного Ринку про свій намір вийти з ЮНЕСКО. Ці союзники наставлені до ЮНЕСКО так само критично, як і Америка та Британія, і немає сумніву, що після виходу Британії з ЮНЕСКО й інші європейські країни зроблять це саме, особливо Західна Німеччина і Голландія, уряди яких вже віддавна незадоволені політикою ЮНЕСКО та його просовітського наставлення.

Велика Британія та Америка вкладають 37 відсотків до річного бюджету ЮНЕСКО. Деякі члени переконують британський уряд, щоб він перегорював з Адміністрацією президента Рональда Регана, щоб він відклав на один рік своє рішення покинути ЮНЕСКО, і тоді вже, разом з Британією, виступити з цієї міжнародної організації.

У Вашингтоні переконані, що, якщо Велика Британія рішиться на вихід з ЮНЕСКО, якщо ця організація не проведе засадничих змін як цього домагається також Америка, то ЮНЕСКО покинуть такі країни як Західна Німеччина, Голландія, Швейцарія, Сінгапур і Філіппіни, які також домагаються зміни політики і структури ЮНЕСКО. Найбільше наставляє ці країни проти теперішнього проводу ЮНЕСКО це надуживання бюджетом, великі платні, подорожі, часто непотрібні або не рекомендовані тощо.

Критики ЮНЕСКО мають дуже вагомні причини домагатися засадничих змін, бо у крайньому випадку взагалі виступлять з членства ЮНЕСКО.

Недавно, бо тільки прикінці жовтня н.р., у Токіо, Японія, перебувала делегація парламентарна делегация, яку очолював член Політбюро Дімогамет Кунас. Головні совєтські відпоручники зустрілися 26-го жовтня з прем'єр-міністром теперішнього японського уряду Усугіро Накасоне і, як відмічують політичні спостерігачі й аналітики, — це була перша така совєтсько-японська зустріч на вищому рівні від восьми років. В 1976 році тодішній прем'єр Японії Такео Мікі прийняв з усіма паранами міністра закордонних справ СССР Андрея Громика, і вже тоді Японія надіслала на записання співпраці із Совєтським Союзом та похвалювання торговельної виміни між двома великими країнами.

Передбачення прем'єра Мікі не здійснилися, однак, через совєтську агресивну політику, а особливо через переведення СССР навізую на беззбройний Афганістан, а пізніше зістрілення совєтськими військовими джетами південнокорейського пасажирського літака над Сахаліном і загин 269 пасажирів і обслуги. Ці випадки відсунули аж на чотири роки пляновані японсько-совєтські переговори, які перші були запляновані на січень 1980 року, але через згадані події і совєтську військову активність на Далекому Сході, не відбулись.

У склад совєтської делегації входили 10 членів Верховної Ради СССР, які прибули до Токіо на запрошення лідерів обидвох палат японського парламенту.

Володимир Левенев

СПІВПРАЦЯ СССР З ЯПОНИЕЮ НАТРАПЛЯЄ НА ТРУДНОЩІ

Здавалося, що раніший гнів японців з приводу інвазії на Афганістан, зістрілення корейського літака, до речі, над японськими водами і систематичне порушення японського повітряного простору совєтськими літаками призабулися. Японський міністер закордонних справ, перебуваючи на 39-й сесії Генеральної асамблеї Об'єднаних Націй в Нью Йорку, запросив був навіть совєтського міністра А. Громика відвідати Японію, але цей відвідування прибути, кажучи, що сьогоднішні політичні обставини не сприяють такій візиті.

Умисленими совєтськими джетами і розвідці літаками продовжували інфільтрувати японську територію і, здавалося, що виглядав на відновлення діїсної співпраці між цими двома країнами покищо немає. Крім того зішпаль совєтської преси не сходили пропагандивні антияпонські статті, які вказували на відновлення нового японського милітаризму, а в Японії засоби масової інформації вказували на загрозу небезпечі сучасних совєтських агресивних зброєнь, які загрожують також Японії.

На думку японських коментарів, зброєння СССР скеровані не тільки проти Європи, але також проти Японії й менших азійських держав, а також посередньо проти З'єднаних Штатів Америки. У Москві каль-

до Токіо, розкладають у політичних колах Заходу, як примирливий крок Москва в сторону Японії, з якою совєтські лідери хотіли в відновити політичний діалог і встановити потім економічну співпрацю з якою Москва тільки скористала б, беручи до уваги високо розвинену японську індустрію, яка, якщо йдеться про вишукуванню технологію, домінує на світових ринках своїм продуктом.

Тому не без причини в журналі „Комуніст України“ за жовтень н.р., появилася довга аналітична стаття О.П. Огнєва на тему можливостей співробітництва між СССР і Японією. Правда, Огнєв з'ясовує намір справу совєтської інвазії на Афганістан, зістрілення пасажирського корейського літака, інфільтрацію СССР в Центральній Америці тощо, інтерпретує по-своєму. Він каже, що на початку 80-х років З'єднані Штати Америки істотно змінили політичну атмосферу в світі. Вони відійшли від основної політики розрядки і пішли шляхом конфронтації із Совєтським Союзом, „досягнення над ним воєнної переваги, втілення в життя своїх гегемоністських посягань. На догоду цим цілям, — пише совєтський автор, — Вашингтон були принесені в жертву не тільки миролюбні і добрососідні відносини з соціалістичними країнами, а й зроблена спроба нав'язати своїм союзникам — провідним капіталістичним державам Західної Європи, а також Японії —

(Закінчення на стор. 4).

Василь Сокол

ЗГУРТОВАНИ В ОДНІЙ КОШАРІ

Знову свято в Радянському Союзі! Скільки там! Суцільні урочистості та все-народні радіння!

От і знову черговий генсек керівної сили показаний на фото в газетах, як він тремтливими руками прищиплює черговий орден на прапорі спілки письменників з нагоди 50-ліття. При цьому він так само, як і один з його попередників — „великий письменник, автор грандіозної трилогії“, — зачитає з папірця чергові слова про нечувані досягнення „літератури і в котрій раз кинє багатотисячній армії „білий пера“ суворий докір за те, що вони, на жаль, — „ще й досі не зуміли написати твори, гідні величч зрілого соціалізму“.

От так, ніде правди діти, — не зуміли за п'ятдесят років. Намагалися, старалися, а не зуміли!... П'ятдесят літ тому назад, 1934 року, зчинивши свій активно діючий творчий об'єднання різноманітних напрямків, „керівна сила суспільства“ вирішила, що годі панькатися, пора зігнати всіх письменників у єдину організацію, щоб зручніше взяти під контроль діяльність і поведінку діячів так званої вільної професії. Пора прибрати до рук вільнодумців! Зігнати всіх до одної кошари, — так бо легше стежити за отарою і часно викидати паршивих овець. Водночас можна розсортувати худобу, — слухняніших поставити ближче до повніших корит, а інших тримати в міщій вуздечці під батоком.

На організаційному з'їзді лунали гучні слова про завдання спілки, однак головна ролія її визначилася дуже швидко: бути вірним помічником партії в придусненні найменшого інакомислення, будь-якої творчої різноманітності, стояти на сторожі суворого режиму підкорення письменників вимогам єдиного мислення, єдиного бачення світу, єдиного глумлення життєвих процесів в єдино дозволеному стилі соціалістичного реалізму.

Методом впровадження в життя цієї в'язничної політики стали пляномірні репресії проти всіх незгідних і масово нищення „ворогів народу“ під різними проводами: за формалізм, буржуазний націоналізм, космополітизм... Яких тільки не було „ворожих ізмів“! І всі ж вони, бачте мовляли були зброєю агентів іноземних розвідок і диверсантів.

Чи не найбільше смертельних ударів було завдано українській культурі в перші роки після створення єдиної спілки. Саме ж того 1934 року на інших постах відбувся погромний процес великої групи української інтелігенції, за присудом якого в числі інших розстріляно семеро письменників. А чимдаль в наступні роки, під зухвале пропагандистське слово-

(Закінчення на стор. 4)

Іван Кедрич

ВОЛОДИМИР ГНАТЮК, ЯК ІСТОРИК НТШ

Але широкі кола нашого суспільства не знали Володимира Гнатюка, як того ученого діяча, який прислужився самому Науковому Товариству, як незрівняний його секретар. І ось тепер Український Вільний Університет у Мюнхені видає в серії „Монографії“ (ч. 36) 176-сторінкову книжку: „Володимир Гнатюк: Науковий Товариство імені Шевченка у Львові“. Ця книжка ставить Володимира Гнатюка, найвидатнішого етнографа, також в ряди історика НТШ.

Треба насправді погратувати невтомному ректорові УВУ проф. Володимирові Янову, що завдяки йому — у тісному порозумінні з донькою Володимира Гнатюка д-р Олександром Гнатюком-Піснєвським, яка припинилася до видання книжки фінансово, — видано цю книжку, перший надклад якої цілком вичерпаний і призабутий. Першорядний вступ до книжки проф. Володимира Янова, який наводить докладні дані творчої праці і співпраці названого трьох мужів науки та, між іншим, пригадує, що Володимир Гнатюк був секретарем в НТШ у роках 1898-1926, знаменито за-

круглює і доповнює книжку Володимира Гнатюка, що її читатися не як історію нашої найстаршої і довгої час дії української наукової установи, а взагалі, як історію українського національно-культурного „відродження, почавши від народницького руху, що кориниться у „весні народів“ з 1848 року.

Треба подивляти докладність, свівість і всебічність знання Володимира Гнатюка, як він подає той нарис історії НТШ за перше 50-річчя 1873-1923. Володимир Янів актуалізує історію НТШ до теперішнього відначання 110-річного ювілею НТШ у Нью Йорку, при чому згадує книжку голови НТШ д-ра Ярослава Падого „Незвичайне Товариство“, схвалюючи цю назву. До незвичайності НТШ видатно припинився саме Володимир Гнатюк, як його довголітній секретар і хронікар. До незвичайності НТШ припинився тепер і проф. Володимир Янів виданням цієї книжки.

Володимир Гнатюк подає докладні інформації не тільки про наукову діяльність НТШ, але й усе те, що було пов'язане з НТШ: про

Львівський поворотці

У 1925 році знесено у Львові український бойкот польських високих шкіл, що поряд із розв'язанням Тасмного Українського Університету та Політехніки припинилися до небувалого росту українського студентського життя у Львові. Багато українських студентів, що студіювали за кордоном, вернулися домі, щоб продовжувати свої студії у Львові.

Найбільшою групою з-поміж тих поворотців була даніська група, яка в роках 1926-1929 вернулася до Львова та вписалася на Політехніку. Здебільшого це були старші студенти, які студіювали у Високій Технічній Школі в Данії машинобудівництво. Я зустрівся з ними щойно на залі проєктів. Пригадує собі таких даніських поворотців: Володимира Богачевського, Івана Кінсевича, Ореста Клофаса, Володимира Луконського, Володимира Колача, Романа Лабія-Одинського, Дмитра Німилевича та найбільш харизматичного з них усіх — Михайла Коса.

Його харизма була сумішшю чотирьох факторів: гарного зовнішнього вигляду, вродженої інтелігенції, быстрого ума та поведінки джентльмена. Він приїхав з Данії з перфектним знанням не тільки німецької, але й

його будинки, бібліотеку, книгарню, лавораторію, Академічний Дім, про його зв'язки з Наддніпрянщиною і з усім чужинським науковим світом. На сторінках 163-175 книжки подано назву 244-ох установ, з якими НТШ обмінювалося своїми виданнями та стояло у постійному зв'язку. Упорядник цієї книжки проф. В. Янів пояснює, що це був стан у 1909-році — а скільки далішніх наукових установ у світі приєднались до того списку за останні 50 років! Установи, — пояснює редактор книжки, — подано за містами, міста упорядковані за латинською абеткою... Ніби технічна дрібниця, але тільки фахівці знають, якої кропіткої праці вимагає така совісна редакція такої совісної авторської книжки.

Насправді — книжка Володимира Гнатюка, присвячена Науковому Товариству ім. Шевченка, повинна була по'явитися в серії „Записки“ НТШ. Але тим більша заслуга ректора УВУ проф. В. Янова, що він переконув ініціативу у виданні цієї книжки і видав її у порозумінні з донькою незабутнього Володимира Гнатюка. Книжку названо скромно „Історичним, нарисом“. Це не нарис, але такі науковий твір з ділянці історії. Треба дивом дивуватися і подивляти, що НТШ мало колись такого секретаря.

Під блакитним небом Львова та мої зустрічі з Кос-Анатольським

Лев Якович

Наше життя так коротке, що багато з нас вважає його не „писемним“, а сном або похміллям ілюзією. Такою похмілляною ілюзією є теж наша молодість, спейярій якої та її головні актори закарбовані на фільмовій стрічці наших спогадів і мрій. Вистачає лише заплющити очі, щоб побачити невідимий бар'єр часо-простору та стати вічно-вечірнім зачарованим світом нашої молодості та безсмертними героями її казок. Багато з них відійшло вже у засвіти, але багато ще живе, якщо не наяву, то в наших мріях і спогадах.

Тому дозволяйте мені, дорогі читачі, заплющити на хвилину очі та перенестися спогадом до княжого міста Львова, в якому багатомісяч з нас пролунала весна та найкращі роки нашого життя. У тому місті пролунала також весна мого життя, на проміжку половини 1920-их та 30-их років. У тому ж місті я „полющує“ в інженери, в журналісти та в поети. Врешті, в тому місті я пізнав унікальний клан родини Косів та зустріну мою майбутню дружину.

Але ось я вже у Львові! Стінні календарі в „Центросоюзі“, „Маслосоюзі“, в асексуальному товаристві „Дністер“, в редакції „Діла“, „Нового Зорі“, „Нового Часу“, „Нашого Прапорця“ та „Народних Справ“ показують рік Божий 1929. У Львові справжня „індійська осінь“, безжурна, безволога та мідно-золота. На вулиці Льва Саніги досілі каштані-котяться до ніг прохожих, а в гуртожитку Львівської Політехніки снується уже срібне навітання. Я стою перед фронтоном мосту Альма Матер, розмальованим теракотовим кольором, і дивлюся, невідомо куди вже раз, на золоті букви латинського напису „Viribus et artis unitis“ (З'єднані силами та технічним знанням).

Мимові пригадують мені мої перші кроки в тій школі, яка забрала мені всім найкращим рокам мого життя, починаючи від вступного іспиту на Механічний відділ з фізики, математики, нарисної геометрії, технічного шкільництва та свого роду перевірки інтелігенції. Местом тих всіх вступних іспитів та перевірок було висортування з-поміж кількохсот кандидатів — технічно найбільш здібних. Але якщо йдеться про українських кандидатів, для яких на Львівській Політехніці був встановлений „numerus clausus“ (обмежене число прийнятих студентів) у висоті 8 відсотків, то цілком тих вступних іспитів було також передкопирити ім пролізти крізь „вухо голки“ „numerus clausus“ та в той спосіб зменшити навіть те мінімальне число, встановлене для нас „великодушними“ займаннями.

На мост щастя, або нещастя, я був один з тих щасливців, якому вдалося пролізти крізь те політехнічне „вухо голки“ поряд з сімома іншими греко-католиками: Миколою Дрогомирецьким, Вітолом Словеським, Модестом Макарем, Євгеном Кузевом, Емілем Гамерським та Іваном Мурином. Але я не був свідомим цього, що в мене була роздвоєна душа. Таку душу, до речі, мало багато абсолютних українських класичних гімназій, які виховували своїх учнів не на інженерів, а на поетів. І тому я мів віддати Прометеві, покровителю технічних наук тільки одну половину своєї душі. Другу половину я віддав трьом музам — Кліо — покровительці пісні, Ерато — покровительці ліричної поезії, та Мельпомені — покровительці театру. У висліді, я продовжив свої технічні студії на повних чотирьох роки. Але ті додаткові роки сповнили мою юність квітучим похміллям та повнотою студентського життя.

Усі шляхи ведуть до Львова.

Італійці кажуть, що „Tutte le strade conducono a Roma“ („Усі шляхи ведуть до Риму“). Для мешканців передвоєнного Галичини всі шляхи вели до Львова, „її духовного центру та культурно-освітнього маяка, який приманював до себе своїм мерехтливим промінням усіх, що прагнули пошуку знання та виходу з провінційного обмеження галицьких сіл і містечок.

І не дивлячись, бо Львів — це унікальне місто семи різних назв — Львів, Лілео, Львов, Leopold, Lwów, Lemberg та

англійської мови, яка в тому часі була ще екзотикою в українській галицькій дійсності.

Тому він в дуже короткому часі підбив собі серця не тільки всіх українців, але й всіх користувачів залі проєктів. З уваги на те, що ми всі дивилися — як то кажуть — „крізь пальці“ на його одну нешкідливу екстравагантність: він користувався у часі розмови моноклем.

Клан родини Косів

Складалося так, що саме цимую харизматичною „данігерові“ приділено місце на залі проєктів поруч мене. Це дає мені неперевершену нагоду не тільки пізнати його краєвид всіх, але і подружитися з ним. Виявилося, що його батько був лікарем, а мати — німкеня, яка передчасно відійшла у засвіти. Він мав двох братів та двох сестер; ті останні пішли його слідами та студіювали технічні науки на Львівській Політехніці. Старша сестра Оля будівництво (на жаль, вона передчасно та трагічно відійшла з цього світу перед закінченням Політехніки).

Молодша сестра, Тетяна, яку загально називали Ітею, студіювала електротехніку. До речі, вона єдина з великого клану Косів залишалася до сьогодні при житті та живе зі своїм чоловіком інж. Р. Олесницьким та дітьми в Австралії.

Молодший від Михайла, брат Роман студіював у Львові медицину, але пізніше перекинувся на лісівництво, яке закінчив на Львівській політехніці в 1943 році.

Наймолодший брат Анатоль (Таці), пізніший видатний львівський композитор, Кос-Анатольський, був на голову вищий від своїх братів. Справний красень, завжди усміхнений та привітливий до кожного, був на терені Львова популярною постаттю, загально відомою, як піяніст та гармоніст в оркестрі Л. Яблонського, що грала до танків на всіх вечірниках та балах, а в часі вакацій в лікувальній оселі „Черче“. Він студіював, одночасно, право у Львівському університеті та музику в престижній Консерваторії ім. К. Шимановського, яка була ближча його серцю ніж право. Анатоль Кос ще за студентських часів був не тільки знаменитим музичним виконавцем, але й талановитим творцем легкої музики.

ТРЕТЯ ЛИСТА ПОЖЕРТВ

на покриття витратів Демонстрації 16 вересня 1984 р. у Вашингтоні за час від 1 вересня до 15 листопада ц.р.

1.200.00 дол. — "Арка" — власники: Ярослав Пастушенко і Роман Поритко;
по 500.00 дол. — Василь Івасин, інж. Юрій Повстенко;
по 200.00 дол. — Ірина і Ярослав Куровицькі, "Самопоміч" Українська Кредитова Кооператива, Філадельфія;
по 100.00 дол. — Катерина і Володимир Березак, д-р Богдан Бородайко, Головна Управа Організації Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), д-р Роман Граб, д-р Ірина Гребеняк, Іван Герчук, Канада, Осип Лівий, Юрій Д. Крижанівський, в пам'ять тети блп. Богдани Тарнавської, Юрій Кузик — Мотель, "Флімінго", Вісслав Респутко і Сини, Філімон Савенка, "Самопоміч", — Джерзі Сіті, Стефанія і Іван Стерпак, м-р. Мирон Утриско;
по 50.00 дол. — д-р Віталій Богданів, Наталя Бунак, Оксана і Василь Гарбері, Марія і Орест Гладкий, Мікола Гладкий, Василь Годчак, Ярослав Голуб, д-р Петро Григорюк, Іван Колін, Людмила і д-р Теодозій Крупа, Анна і д-р Роман Максимович, Семен Мельник, Ігор Пахолок, Марія і Мікола Петришин, Наталя і Богдан Петрина, Володимир Романовський, Іван і Олег Ратич, д-р О. П. Сидор, Володимир Снігуровський, д-р Д. Л. Стахів, С.У.А. 30-ий Відділ, д-р Ярослав Якимович, Я. К. Ястремський;
по 40.00 дол. — "Брош" — жіноцтво кранішні, Нестор і Катерина Гарбер, д-р Богдан Гарбовський, Корнелія Кучма;
по 30.00 дол. — Йосифина і Олександр Атановський, Петро Б. Боян, о. Володимир Габель, Людмила Дорошенко, Е. В. Зінченко, д-р Володимир Іванків, Ірина і Ярослав Качанівський, Анна Корніська, К. Миско, д-р Роман Сліж, Марія Стецюк, Ярослав Цюк, Михайло Юречко, д-р Я. М.;
по 25.00 дол. — Ольга і Максим Амброзак, Любов і Дмитро Баско, д-р Володимир Бровніс, д-р Юрій Бурбело, Михайло Бутим, д-р Дж. Веремчук, м-р Іван Винник, Лідія і Михайло Волосанський, Катерина Галевич, М. Гарткович, Орест Гарткович, Мікола Гнатик, Евстахій Гойдич, Мікола Граур, Надія і Степан Гребельський, Стефанія і Любомир Гусенюк, Анна і Григорій Гіна, Віра Данс, Наталя і Іван Даниленко, Марія Даниш, Іван Дмитрик, Анатоль Дорошенко, Анна Дорофея, м-р Мирослав і Анна Зобків, Марія і Михайло Івашевич, Орест Казанівський, Петро Кітасий, Роксолана і Юлій Кітасий, Ірина і Василь Клімук, Степан Когут, Наталя і Михайло Колодій, д-р Володимир Короней, М. Костів, Ольга і Степан Крижанівський, Дарія Кузик, Євген Лапчак, Лідія і д-р Богдан Ластовський, Евстахій Мазур, Андрій Малан, Пилип Максимович, д-р Василь Марчук, Василь Марушак, Олег Матіяш, Зенон Машалтер, Наталя і Роман Миколаєвич, Григорій Мисишин, Ярослав Михайлович, Петро Мороз, Володимир Обухак, Степан Олійник, о. Юліан Осадца, Ірина і д-р Ярослав Остапчук, Ольга і Іван Панчак, Надія і Максим Перекрест, Теодор Пилипчук, Іван Пиртко, Степан Поперечний, Семен Ревак, Марта Рудик, Василь Савка, Наталя Садовська, Ольга і Михайло Середя, Степан Сидович, Оксана Сидорак, Оксана Слободян, Мікола Собенко, Мирослав Солчанік, Володимир Стасишин, д-р Євген Стецьків, Роман Столярчук, Олександр Стрильбицький, Христина і Богдан Турченок, Андрій Фалат, Лідія Фішалоєва, Петро Хомич, Хомут Михайло, Марія і Юрій Циган, Лавро Черко, Ярослав і Ольга Чинак, Богдан Шандор, Галина Шашло, П. Шиприкевич, Т. і П. Школяр, Надія і Мирослав Шміль, Володимир Щербовський, д-р Василь і Марія Яшун, Валентина Якимчук, Йосифина Яворська, Андрій Яворів, Осип Якевич;
по 20.00 дол. — Степан Адамчук, Уршуля і Остап Балабан, В. Барабан, Іван Бекерський, Петро Белічко, Євгенія і Михайло Білик, Анна і Степан Бойко, Анна М. Бойцун, Петро Буковинський, Ольга Варела, Анна і Петро Дармогай, Юлія Демченко, Ольга Дидишук, Марта і Віра Ганкевич, Евстахій Ганушак, Б. Габанчук, Лідія і Ігор Гура, Петро Гусак, Анна Забрючка, Р. З. Заптович, Оксана і Мікола Ільчишук, Володимир Каліновський, А. Камарський, Неоніла Кліш, С. і С. Краєвський, Ірина і Роман Кравців, Захар Кравченко, Михайло Кобасар, Володимир Козіцький, Франц Колодій, Ольга і Федір Корсун, Анна Кременець, Тома О. Кротон, Олена Кус, Олександр Левницький, Мікола Легета, Леа Ломич, О. і Р. Маселко, Михайло Мельник, Дмитро Недовід, Степан і Ірина Новоженюк, Іван Омеленко, Володимир Орещук, Стефан Паньків, Марія Пилип, М. і Я. Піхурко, Василь Плютош, д-р Орест Попович, Анна і Олександр Пришляк, Богдан Романів, Володимир і Галина Ремітер, Стефанія Савчук, Михайло Світлик, Віктор Семітко, Олександра і Валентин Сіманцев, Андрій Солоник, Л. В. Старух, Марія Стасів, д-р Д. Стасюк, Михайло Стельмашук, Глібі Олександр Таран, Ст. Терешко, Володимир Тисовський, Євген Хмаренко, Марія Циховська, Марія Чернішівська, Марта Шиприкевич, Р. В. Шутер, Петро Шерба, П. і П. Яцук, Марія і Дмитро Яворський, Надія Юрицька;
по 15.00 дол. — Марія Вольф, о. Гіларій Врублевський, Степан Гайда, Осип Гарасимак, інж. Павло Грабова, о. Семен Громіс, З. Гулей, Стефанія Гудз, о. Теодор Данусяр, о. Іван Заворський, о. В. Кармазин, Євген Людкович, Наталя і Володимир Масюк, Мечислав Маше, Ангеліна Матушевська, Пилип Медик, д-р Юліан і Мирослава Павлишин, Олександра Павлюк, Іван Палка, Олександр Рибалт, Данило Томашук, Василь Фічик, Богдан Чехович;
по 10.00 дол. — Мікола Андрейко, Любов Артимішин, М. Бобенко, Юліан Бачинський, Михайло Берегуляк, Марія Береза, Василь Бобурчак, Стефанія Боганск, Мікола Бойчук, М. Бочек, Павла Гайдак, Руза Галібей, В. Т. Гарасевич, Василь Гаргай, Осип Головацький, Роман Голлод, Кость Гречак, Орест Гриниш, Михайло Гук Степан Гук, Остап Гатц, Петро Голіс, Осип Гураль, Алла Давиденко, О. І. Демчук, Богдан Демчанук, Р. Домбчевський, Лариса Дончук, Теодозій Еліві, Мікола Зитук, К. О. Іванчук, З. О. Ілюк, Марія Каплицкий, Омелян Каранець, Володимир Квас, Олександр Кедоровський, Павло Килочко, Іван Кирилюк, Юрій Р. Кисілевський, Володимир Ковалевський, Іван Коваль, Олександр Когутак, Теодор Комар, Ярослав Кравчук, Д. Крижанівський, Ярослав Лаба, Катерина Гілатюк-Лимар, Іван Липишкий, Мирослав Лисобей, Валентин Лоян, Ольга Липишкий, Л. Л. Луценко, Теодор Лялька, Анна і Володимир Масевський, Лев Мазурець, С. Малиновська, Катерина Марків, Василь Матійко, Константин Машинський, Володимир Мандюк, Н. Мандюк, Р. Манди, Слава і Орест Менішський, Василь Микита, Володимир Михайло, о. Андрій Назаревич, Ірина і Богдан Наконечний, М. Нечет, Н. Н. Фенік, Артіона, А. Олексин, Володимир Олексинський, Ілля Онисевич, Михайло Панкевич, П. Панкевич, Марія Пасичник, Ст. Пендзі, Юрій Петраш, Лена Печак, Євген Пендичук, Нестор Пінковський, Омелян Плешкевич, Степан Покора, о. В. Покотило, І. Подільчук, Степан Попович, Лев Рейнорович, Степан Рожок, Теодозій Савків, Володимир Семенюк, Осип Серафим, Анна Сивуляк, Василь Сікора, Михайло Слободян, Олена Солтис, В. Сох, Н. Стефанішин, Марія Тимчишин, Володимир Тисовський, Андрій Торський, Іван Фур, Л. М. Федорів, Олена Харамбура, Д. Харавий, Олександр Харків, М. М. Хома, Дмитро Хромак, Ілько Цибрівський, Михайло Цюка, Василь Чираш, Іван Чопко, Борис Шафран, Яків Шегрин, Дмитро Шумило, Марія Якимевич;
по 5.00 дол. — Мікола Барницький, Оксана Бачинська, К. Т. Володимир, Іван Голуб, Л. Гордінський, Іванна Жовнір, Володимир Левницький, Атанас Мільчак, Я. Пасичинський, Р. С. Премірійський, Лідія Савчак, Калашнюк, Степан Салдан, П. Стахів, Д. Тишковський, Роман Швед, Леонід Якобчук, Василь Яремченко;
по 2.00 дол. — Олег Костюк.
Перепрошуємо за помилку — в Другій Листі в колонці під 20.00 дол., замість Роман Данилишин має бути Роман Данилюк.
Красний Комітет всегромадського протесту проти російського вторгнення, широким дією всім особам і організаціям за так щедрі добровільні дати на потреби демонстрації і концерту у Вашингтоні в дні 16 вересня 1984 року.

За Діловий Комітет:

Д-р. Степан Ворох голова м-р. Євген Гановський фін. референт Роман Данилюк фін. референт

ЛИСТОПАД — ЦЕ МІСЯЦЬ ЗБІРКИ НА ФОНД ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ НАШОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ!

СПОВНІТЬ І ВИ ПОЧЕСНИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ОБОВ'ЯЗОК І ВИШЛІТЬ Свій ДАР ДЛЯ ІНВАЛІДІВ

НА АДРЕСУ: SOCIAL SERVICE OF UKRAINIAN WAR VETERANS 1321 W. LINDLEY AVE. PHILADELPHIA, PA. 19141

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Професійна хвороба і зуби. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім дзвінком.
Адреса у Мангеттен: ROCKEFELLER CENTER 630 5th Avenue, Room 1803 New York, N.Y. 10020
Адреса у Кенсі: 105-37 64th Avenue Forest Hills, N.Y. 11375 (212) 459-0111

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ у ФІЛАДЕЛФІЇ

запрошує Вас на вшанування

ДВАДЦЯТИХ РОКОВИН СМЕРТІ СЛ. П. ПОЛК. АНДРІЯ МЕЛЬНИКА

Шефа Штабу Ділової Армії У.Н.Республіки Команданта Української Вільної Організації Головного Проводу Українських Націоналістів

в НЕДІЛЮ, 2-го ГРУДНЯ 1984 р., о год. 10-й рано

ПОРЯДОК СВЯТКУВАНЬ:

АРХИЄРЕЙСЬКА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ та ПАНАХИДА за упокій душ св. п. полк. АНДРІЯ МЕЛЬНИКА та впадших за волю України в НЕДІЛЮ, 2-го ГРУДНЯ 1984 р., о год. 10-й рано в Митрополітському Соборі Непорочного Зачаття ПДМ при Франклін вулиці у Філадельфії, Па.

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ в Аудиторії Українського Освітньо-Культ. Центру при 700 Сідар Рд., Абінгтон, Філадельфія, Па. о год. 4-й по полудні

В ПРОГРАМІ: Святочне слово голова ГЛУН, МІКОЛА ПЛАВЮК
Оперний сольот баритон, МІКОЛА ФАБРИКА
Акомпанюмент піаністка, ІРИНА ФАБРИКА
Скрипкове сольот ПЕТРО ПРУС
Рецитація ВОЛОДИМИРА КАРКА
Збірна декламація МАРИЯНА, ОКСАНА і МАРТА МИХАЙЛЮКІВНІ

ВСІХ ДО МАСОВОЇ УЧАСТІ ЗАПРОШУЄ КОМІТЕТ

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕШЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ

в честь свого довголітнього члена і Приятеля

МІСТЯ ЯРОСЛАВА ВИЖНИЦЬКОГО

УЛАШТУОВУЄ ВИСТАВКУ ЗИМОВИХ КРАЄВИДІВ

на яку запрошує своїх Членів, Приятелів та Українське Громадянство в НЕДІЛЮ, 2-го ГРУДНЯ 1984 р., о год. 1-й по пол. в галерії Об'єднання Мистців України в Америці при 136 2-га Аве, Нью Йорк, Н. Й.

Під Протекторатом Преосвященного Владика Василя Лостена, Стемфордського Епарха

Святковий Комітет під почесним керівництвом Впр. о. ігумена Патрікія Пашака ЧСВВ пароха Церкви св. Юра в Нью Йорку

— в л а ш т о в у є —

УРОЧИСТЕ ВШАНУВАННЯ СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ

у 40-річчя його відходу у вічність

НЬО ЙОРК — НЕДІЛЯ — 9 ГРУДНЯ 1984 РОКУ

АРХИЄРЕЙСЬКА СОБОРНА СЛУЖБА БОЖА

ЦЕРКВА СВ. ЮРА В НЬО ЙОРКУ

ГОДИНА 12:00 В ПОЛУДНІ

З участю ВПреоув. Митрополита Степана та усіх наших Владик Америки в сослуженні духовенства.

Проповідь — Владика Роберт Михайл Москаль.

Хор Церкви св. Юра і Хор ім. Митр. А. Шептицького, дир. Іван Хомин.

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ FASHION INDUSTRIES HIGH SCHOOL

225 West 24th Street

ГОДИНА 3:30 ПО ПОЛУДНІ

Святочна Промова Владика Іннокентій Лотоцький ЧСВВ
Хор ім. Митр. А. Шептицького дир. Андрій Добрянський
Чоловічий Хор „Прометей” дир. Михайло Дябога
Український Хор „Думка” дир. Семен Комірний
Декламація Лідія Крушельницька
Сольоспіви Марта Кокольська-Мусійчук і Андрій Добрянський

Квитки до набуття в крамницях АРКА, СУРМА та в парохіальних урядах. Додаток призначений на Беатифікаційний Фонд Слуги Божого Андрея.

Відзначено 20-ліття 82-го Відділу С.У.А. в Нью Йорку

В неділю, 7-го жовтня ц.р. у вшанування виповнення запрошеними гостями залі, у привітній культурній атмосфері відбувся 20-літній ювілей 82-го Відділу С.У.А. в Нью Йорку.

Свято відкрила голова Відділу Софія Серафим і передала ведення програмою Ірині Іванчишин.

Молитвою С.У.А. яку вранці провела Іванна Клім, і відспіванням гімну С.У.А. офіційно відкрито це свято. Вшануванням з місць і хвилиною мовчання вшановано пам'ять Блаженнішого Патріарха Йосифа, а описав також пам'ять шести членів Відділу, які у тому часі відійшли у вічність.

Присутніх на залі основних 82-го Відділу: Олену Гентіш, Ірину Іванчишин, Ярославу Лісовець, Олену Лиско та Надію Попель, — привітала і відзначила квітами голова ньюйоркської Округи Лідія Магун (неприсутні із 11-ти були: Наталя Клецьор, К. Коляновська, Дарія Лиско, Оксана Мисків, Софія Раковська і св. п. Наталя Сельська).

Час 20 літ — це час короткий, і довгий... Короткий в аспекті проміжності часу і світу, а довгий він трудом і працею, що у нього вкладена. Про ці труднощі, працю та історію Відділу дуже вичерпно розповіла Н. Попель.

Заснувався наш Відділ в 1964 році на Бронксі за ініціативою Ірини Падох, а описав із за несприятливих обставин перенісся до ділішнього Нью Йорку.

В основному праця проходила за програмою С.У.А. себто у ділянках: культурно-освітній, виховний, мистецький, харитативний. Праця зафіксована у звітах і хроніці нашого Відділу, тому про неї згадаємо лише коротко.

Культурно-освітній референтура під проводом невідомої І. Клім, а вижжачі І. Іванчишин, виявила незвичайно жваву діяльність. Були це відзначення історичних подій та осіб, вшанування роковин народження чи смерті визначних постатей України. Відбувалися мистецько-літературні вечори з виступами наших письменників, мистців та поетів, а також спонзування деяких мистецько-маларських виставок. Не забувалось при тому й про імпрези родинного характеру, внутрішній Відділу чи були це Свято Матері, різдвяна просфора та свячене для членів і їх родини.

Виховна референтура також мала великі досягнення: „Гуртка Юних Книголюбів” на Бронксі, що його зорганізувала І. Іванчишин; заснування, за ініціативою І. Клім, гуртка „Молода Муза”, під опікою ред. Уляни Любичев — Старо-польської, та за старанням Теодора Бриттан впровадженні семи літ існував курс сальвоних та модерних танців для середньозрілого молоді, що провадила Рома Прийма — Богачевська. Видали довгограючу платівку для дітей дошкільного віку „По слухайте, діти” Платівку цю перевидано, як теж видали її у формі магнетофонної стрічки (касети). Додаток із платівки призначено на видавничі цілі. Все це — заслуга невідомої І. Клім.

У мистецькій ділянці осягали такі: показ виробу кераміки мисткинею Славою Геруляк та виставка української вишивки (зі збірки Мирослави Стахів). З хвилиною заснування Українського Музею наш Відділ став його членом із щорічною вкладкою 100 дол.; пожертвував 2,000 дол., а у 1981 році став його подвійним меценатом. 20 членів нашого Відділу є індивідуальними членами Музею. Багато праці для Музею вклала наша мистецька референтка Ольга Трачук, як рівнож І. Клім, збагачуючи Музей цінними експонатами. У 1980 році за старанням І. Клім відбувся показ одягів (збірка О. Крипи з Гартфорду) та приміненні вишивки до сучасного вбрання.

Харитативна ділянка — це була постійна допомога у формі грошей, одягових

пачок та книжок до Бразилії, Польщі та в Україну. Переслідувалося 40 пачок річно. Кілька членів оплачували стипендії студентам у Бразилії. Упродовж 17-ти років референтура цю очолювала Марія Василь. Після її відходу з Нью Йорку провадила св. п. В. Падох, а тепер — Ольга Гірна, при постійній співпраці Олени Назар.

З американським світом був контакт через влаштування в університетських бібліотеках виставок англійських і українських книжок та показ писання писанок. До Женеві вислано телеграми в оборону нашої народу, як і листи до конгресменів в оборону політичних в'язнів.

Матеріальною базою праці Відділу, крім вкладок, були продажі печива, якими у повсякденні займалися господарки референтки. Наш Відділ включився у всі фінансові акції С.У.А. на запасний Фонд „Нашого Життя” складено 1,000 дол.

Упродовж 20-ти років 82-ий Відділ очолювали Е. Лиско 4 роки; О. Гентіш 2 роки; М. Савчак 3 роки; С. Раковська один рік; А. Кіршак один рік; І. Клім 3 роки; Н. Попель два роки; Т. Бриттан один рік; С. Серафим 3 роки.

Тепер число наших членів малі. Одних вже немає між живими, інші переїхали в різні місцевості, а деяким вік і недуги не дозволяють активно працювати, так що тільки малий гурт активних членів веде працю нашого Відділу.

По заслуханні 20-літнього огляду праці 82-го Відділу голова Округної Управи Л. Магун відзначила червоними рожами присутніх на залі членів, які були головами 82-го Відділу на протязі 20-ти літ.

Описав ведуча програмою І. Іванчишин привітала нашу членку Ольгу Соневичку, яка була в товаристві своєї родини. Вона згадала про її заслуги на полі громадської праці і в С.У.А. ще на рідних землях і на еміграції, за що Іванна Клім від Відділу вручила їй грамоту. Про її журналістичну і видавничу діяльність доповів ред. В. Баратура. Іванушка піднесла їй китицю троянд, а І. Іванчишин від себе особисто — букет квітів.

У своєму слові О. Соневичка згадала про свій есей — Мистецьку галерею в Нью Йорку, та висловила подяку інж. Р. Раковському за його допомогу в перших тяжких роках.

Перед обідом ведуча програмою представила гостей за головним столом, а голова Округи Л. Магун передала привіт від Головної Управи С.У.А. і вручила голові Відділу почесну грамоту за його прикладну і жертвенну працю для нашої організації; описав передала привіт від Округної Управи та внесла тост на многоліття 82-го Відділу.

Під час святкового обіду Іванна Клім відчитала привіт від делегатів відділів і приватних осіб, а інж. М. Шпонтан від Комітету Українських Об'єднаних Організацій Нью Йорку передав привіт особисто.

Під час перекуски — кави і солодкого, проходила мистецька програма, яку започаткував квінтет членів нашого Відділу у складі: Т. Бриттан, О. Гентіш, І. Клім, М. Мирошніченко та С. Серафим; у фортепіановому супроводі Л. Котлярчук, які зворушливо проспівали „Вечірня пісня” Ященка та „Ки сві мій” Шамо. Слідував есей „Думки для вас, мої спасителі...” пера колишньої членки „Молодої Музи” Л. Камюг-Голод, що в її заступстві прочитала Меланія Соневичка. Потім квітучі членки гуртка „Юні Книголюбів” — Надія Дибало, Подольак і Марта Іванчишин — Пушка, по-мистецьки прочитали поезії: „Оранта” Ірини Сенік, „Україно” В. Симоненка, „Криниця” Ірини Стасів-Калинець та „Майбутнє” Ліни Костенко. При кінці було дещо „З поштових листів...” — це творчість наших членів. Л.

(Закінчення на стор. 4)

Відзначено...

(Закінчення зі стор. 3)

Горішська прочитала есеї Олени Лиско, «В альбом 82-му Військовому», а сатиру власного пера дотепно прочитала колишня членка 82-го Відділу О. Гентіш.

Мистецьку програму закінчила відома співачка Христина Карпівич і при власному акомпанюванні проспівала народну пісню в обробці Гнатюшина «Віви, мої віви», «О, не забудь Ніжанивського і „Жита“ Гнатюшина, за що присутні нагородили її спонтанними оплесками.

На закінчення свята віді-

начено таких заслужених членів відзначили Наталію Кобринську за їх жертвенну працю: Олену Назар, Юлію Дашко, Розалію Мачук, Антонію Гадюк, Клявдію Чорнодубку, Олену Лиско, Ярославу Лісовську та Лідію Волосянську. Іванчичин подякувала гостям, які своє присутністю звеличали наш ювілей, а голова С. Серафим заявив, що 82-й Відділ з цієї нагоди жертвує 100 доларів на фонд журналу «Наше Життя».

Ірина Крамарчук

Згуртовані...

(Закінчення зі стор. 2)

ред катми необхідно згадати в дні „славного п'ятдесятіріччя“.

А ще варто нагадати про близькісць виховання цієї страшною пори як „епоси нечужаних досягнень і неймовірного розвитку української літератури“.

Переді мною виданий 1970 року в Києві довідник про письменників України. Це єдиний довідник, в якому зібрано біографічні і творчі дані про всіх українських письменників, живих і розстріляних чи померлих. Пізніше довідники вже не наважувалися назвати імена багатьох. А в цьому виданні є чимало матеріалу для певних висновків. Один з них і викриває брехню про „благо-творний“ вплив новоорганізованої спільки на творчість письменників, даючи правдиву картину катастрофічного занепаду української літератури вже за перші п'ять-шість років заснування спільки.

Особливу цінність мають матеріали в цьому довіднику про письменників, які чудом уціли в роках терору 30-років і потрапили під „благодійну“ опіку шой-

но створеного СУП. Свідчення ці слід вважати цілком достовірними, бо подані вони самими письменниками.

Десять письменників, серед них, зокрема такі, як Андрій Головок, Юрій Яновський, Юрій Шовкопляс, Микола Терещенко, Олександр Копиленко, Петро Панч, — засвідчили, що у кожного з них до 1934 року було видано по 15-20 книжок. А за подальші п'ять-шість років, тобто, в час „бухливого розвитку літератури“ вони спромоглися лише на одну — дві книжки. А багато письменників зовсім замовкли в цю мертву пору.

Подальші роки, — буквально всі п'ятдесят літ були продовженням тієї ж політики зухвалого обмеження вільного розвитку української літератури, політики великодержавного, деспотичного шовінізму, жорстокого терору, спрямованого на те, щоб убити душу нашого народу.

В цьому головний смисл ордена, почесного спільки письменників за її величезні „заслуги“.

УКРАЇНСКА МОЛОДІ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

Увага!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

приймає негайно на різні околиці Америки і Канади

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

Постійна праця. Запевнена платня. Соціальне, життєве забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації.

Досвід продажу життєвого забезпечення побажаний. Інших переважок. Скористайтеся з цієї нагоди без ніяких зобов'язань.

ЗГОЛОШУЙТЕСЯ ЛИСТОВНО АБО ТЕЛЕФОНІЧНО:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

P.O. Box 17A — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Тел.: (201) 451-2200.

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує
\$5,000 — \$10,000
забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот Акцидентового Забезпечення, виданих після 1-го жовтня 1983 року, вносять:

\$6.50	річно
\$3.35	піврічно
\$1.75	квартально
.60	місячно

для всіх членів у віці 16 до 55 років.

Співпраця...

(Закінчення зі стор. 2)

курс на згуртання зовнішньоекономічних зв'язків і організацію економічної блокади Радянського Союзу“.

О.П. Огнєв відмічує, що „країни витримали тиск свого політичного союзника, але деякі поступилися тиском. Насамперед це стосується Японії — другої за економічною могутністю країни капіталістичного світу, яка в принципі підтримала американську політику економічних санкцій щодо Радянського Союзу“. Таку „аргументацію“ навіть Огнєв для того, щоб пояснити советському читачеві і деяким найвищим паціфістам на Заході, чому так довго тривав період „холодних відносин“ між СССР і Японією.

Не обійшлося у статті без відкритої антиамериканської пропаганди із засудом зовнішньої політики теперішньої Адміністрації президента Рональда Регена, який, відвідуючи свого часу Японію, ніби то намагався силою втягнути її в орбіту американської „авантюристичної політики“, не даючи їй жадного забезпечення на випадок воєнних конфліктів. При тому советський автор у принципі відкинув японські претензії на захоплені СССР під час Другої світової війни острови, кажучи, що „послані японських урядів на повернення так званих „північних територій“ є досить примарною спробою ревізії підсумків міжнародних угод“. Автор намагається в Ялті, яку ЗСА й інші країни Заходу вже поставили під сумнів, і Потсдамську декларацію. З цього виходить, що СССР зовсім

не збирається будь-коли віддавати захоплені у війні японські острови, навпаки, він розбудовує на них свої воєнні бази, які становлять безпосередню загрозу для Японії. Не треба, отже, дивуватися, що японські уряди й відповідальні політичні діячі з резервою ставляться до советських пропозицій і не вірять у доброзичливість і добросусідську співпрацю з тією імперією, яка не визбулася загартування цілей. Якщо йдеться про американську закордонну політику і військову стратегію на Далекому Сході, то її головною ціллю є спільними силами припинити советську агресивну експансію в світі, яка останньою почала також безпосередню загрозувати ЗСА.

А все ж таки чому кремлівські лідери рішилися на відновлення советсько-японської співпраці. Безпосередньою причиною мабуть була перманентна економічна криза в СССР. Сьогодні на Заході немає ані одного серйозного дослідника, крім комуністів, який уважав би, що існують перспективи її переборення. Навпаки, вона посилюється з кожним днем. Другою причиною є, мабуть, безперспективність советської агресивної політики і брак вигідних витрат економічний бій з Америкою, яку Советський Союз „перегнає“ ось уже 67 років. Одним словом, події тепер розвиваються не в користь СССР і це, лише було найголовнішою причиною нового советського почину в Японії, як зрештою також в інших азійських країнах.

Олбанська...

(Закінчення зі стор. 1)

події, що творять один нерозривний ланцюг наших змагань за власну державність. Трію „Верховина“ з Торонто під мистецьким керівництвом Олени Глібовичусклали: Надя Коханська, Оксана Макогон і Богдана Ігнатювич, при фортепіановім супроводі Михайла Бубни, проспівали на високомистецькому рівні в'язанку стрілецьких пісень „Карпатські січовики“, „Ввечірній час“, „Колі часом“, „Осінь квіти“, „Думу“ М. Гайворонського, „Під Твоєю милістю“ Д. Борзнянського, „Україна квітуча“ М. Дремлюги та інші.

Виступи „Верховини“ заповідала О. Глібович, що започаткувала гимн усусусів „Гей, у лузі“, а ціла зала підхопила і стоячи разом відспівала Христа Кононвальчук і Леся Боднар рецензували „Голос духів“, поему про визвольні змагання Олександра Боднар прочитала поему Б. Лепкого „У храмі св. Юра“. В монтажі

Стеня Дзядів продекламувала поему Р. Купчинського „Ніби сниться“, участь брали Х. Коновальчук, Л. Боднар і В. Коцур та „Верховина“.

Вкінці Є. Наболотний подякував усім виконавцям, в першу чергу „Верховині“.

Українським гимном закінчено цю адалу під кожним оглядом академію. Діти вручили гарну китицю квітів мистецькій керівниці „Верховини“ Олені Глібович. Численна публіка з цілою окрути довго оплескувала кожну точку, вкінці стоячою овацією нагородила „Верховину“ та всіх виконавців програми. На сцені виднів золотий тризуб і напис „Боріям за волю України“. Багато праці вложила голова Об'єднання ветеранів „Дивізійник“ В. Боднар, Є. Наболотний, В. Коцур, Д. Хорват і інші ветерани, за що всім їм належить щира подяка.

Увага! У ВИДАВНИЦТВІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ СВОБОДА

появилася вже друком монументальна збірка літературних оцінок

Д-ра Луки Луцева

ЛІТЕРАТУРА І ЖИТТЯ

Книжка у твердій темній полотноній оборті з золотими літерами більшого формату, має 480 сторінок і охоплює повне пістопіття (1925-1975 рр.)

Література і життя, це дійсно монументальний твір, а в ньому біографія, оригінальні статті і рецензії про:

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ІВАНА ФРАНКА, ОЛЬГУ КОБИЛЯНСЬКУ, БОГДАНА ЛЕПКОГО, ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА, ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА, ВАСИЛЯ ПАЧОВСЬКОГО, МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА, ТИМОТЕЯ БОРДУЛЯКА, ОЛЕКСАНДРА КОРНІЙЧУКА, ОЛЕСЯ ГОНЧАРА і ВОЛОДИМИРА СОСЮРА

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтового податку. Належність платна лише в амер. долларах \$20.00

Замовляти: • порто \$1.00

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Організаційний Відділ пригадує шановним секретарям УНСОУ, що календарі на 1985 рік можна замовляти у Головному Канцелярії УНС до 10-го листопада 1984 р.

На дарунок для дітей!

- НЕ ВИТРАЧАЙТЕ ГРОШЕЙ НА НЕПОТРІБНІ ЗАКУПИ ДЛЯ ДІТЕЙ!
- НЕ РОБІТЬ КРИВДИ ДІТЯМ — ВУКАМ!
- ПЕРЕДІПЛАТІТЬ

з кольоровими ілюстраціями виходить кожного місяця у Видавництві „Свобода“ закладом Українського Народного Союзу. Редагує Колегія. Річна передплата у ЗСА — 8.00 дол. у всіх країнах — рівновартість цієї суми. Для членів УНС — 5.00 дол. Ціна окремого числа 75 центів. Ціна подвійного числа — 1.00 долар.

"THE RAINBOW" — "VESELKA"

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УНСОУ!

Цінний дарунок!

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!
Подбайте, щоб в кожній публічній бібліотеці була повна і списа двомовна

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE:
A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

Том 1-ий \$75.00 — ЦІНА — Том 2-ий \$85.00

Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$140.00

Із надією, що ви зможете отримати переклад (М. О.) писати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Проще вислати:

☐	Том 1-ий	— \$75.00
☐	Том 2-ий	— \$85.00
☐	Оба томи	— \$140.00

В отриманні пересилкою (чек, М. О.) дол. включно з пересилкою і прощу вислати на адресу:

Name _____
No _____ Street _____
City _____ State _____ Zip Code _____

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ

у щоденнику „Свобода“ та у „Ukrainian Weekly“

З уваги на підвишку поштової оплати (понад 100%) за висилку „Свободи“ та „Українського Тижневика“, як також поважний зріст цін паперу та інших друкарських матеріалів, Адміністрація „Свободи“ **БУЛА ЗМУШЕНА** підняти ціни оголошень.

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ у щоденнику „СВОБОДА“

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 8.00

1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) \$10.00

Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по \$10.00 за кожний інч (1 інч x 8 шпальт)

Якщо до оголошення включається знімок — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту	\$ 8.00
Фоторепродукція на дві шпальти	\$10.00
Фоторепродукція на три шпальти	\$12.00

Оголошення на чергове число мусить вплинути до Адміністрації 2 дні перед появою числа

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 8.00

1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.) \$10.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить вплинути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у написаних виглядах. Послідки заплачених речунків за оголошеннями виходять тільки на спеціальне прохання.

THE GREAT FAMINE
IN UKRAINE:
the unknown-holocaust

Compiled and edited by
the editors of
The Ukrainian Weekly
Published by
the Ukrainian National Association

Featuring:

DR. OMELJAN PRITSACK: Foreword
DR. JAMES E. MACE: The man-made famine of 1932-33: what happened and why
DR. MYRON B. KUROPAS: America's "Red Decade" and the Great Famine cover-up
MARCO CARYNNYK: Malcolm Muggeridge on Stalin's famine: "deliberate" and "diabolical" starvation
EYEWITNESS RECOLLECTIONS
DISSIDENTS ON THE FAMINE

Available only from SVOBODA PRESS, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Price:

1-9 copies	\$3.00 per copy, plus \$1.00 postage and handling per order
10-19 copies	\$2.50 per copy, plus \$2.00 postage and handling per order
20 or more copies	\$2.50 per copy, plus \$3.00 postage and handling per order

ALL ORDERS MUST BE PREPAID. MAKE CHECKS PAYABLE TO SVOBODA PRESS.